

פרוטוקול מס' 152

מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה

ביום ג' י"ח בשבט תשל"ו - 20.1.1976, שעה 08.30

נ כ ח ו :

- חברי הוועדה:
- י. ארידור - יו"ר
 - א. אבוחצירא
 - ח. אבו-רביעה
 - א. גיבלבר
 - א. ורדיגר
 - ח. טובי
 - ב. מואב
 - ד. קורן
 - י. תמיר
 - י. בארי

מוזמנים: ח'כ א. אפרת (לסעיף 2 בסה"י)

מזכיר הוועדה: י. ברזני

ר ש מ ה : א. אדלר

סדר-היום:

1. הצעה לסדר-היום בענין הרחבת הצנזורה בישראל;
2. הצעה לסה"י של ח'כ א. אפרת בדבר מות עצי האודן;
3. הצעה לסה"י של ח'כ י. פרץ בענין התמוטטות השירותים החיוניים ברשויות המקומיות; ש ו נ ו ח;
4. החרת חנייה על מדרכות בתל-אביב;
5. הצעה לסה"י של ח'כ ש. תמיר בענין פרסום מידע מחקירות משטרה.
- 6.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. ארידור:

1. הצעה לטה"י בדבר הרחבת הצנזורה במדינת ישראל

היו"ר י. ארידור: אני מבקש להעלות לדיון דחוף בוועדה

את הנושא של הנסיון של הממשלה להטיל צנזורה מדינית על העתונות. אני חושב שוועדת הפנים צריכה לשלול נסיון זה בכל תוקף. יש אמנם בעיה חמורה של הדלפות. ההדלפות באות מאותם החוגים שרוצים עכשיו להקים צנזורה מדינית במדינה. הדרך למלחמה בהדלפות איננה ע"י טימת פה של העתונות, אלא ע"י גילוי אחריות מצד אחד, וגילוי המוליפים מצד שני. ולא ייתכן למכור את פיו של הנכס היקר שיש לנו - העתונות החפשית. זהו נכס עבורנו, בהיותנו המדינה הדמוקרטית היחידה במזרח-התיכון. וכבר אמר ביהמ"ש שמי שנוטל לעצמו סמכות לקבוע מה יקרא האזרח - בסופו של דבר יטול לעצמו סמכות לקבוע מה יחשוב האזרח. הממשלה לא תוכל למנוע ידיעות מן האזרחים, ונסיון של צנזורה יביא בסופו של דבר לצנזורה לא על ידיעות סודיות בלבד אלא על כל הידיעות.

ועדת הפנים צריכה לדעת להביע הזדהות עם מאבקה של העתונות בענין זה, מאבק המחנה ללא גרון מפלגתי. אני מציע שנחליט לדון על הנושא, ולהזמין לדיון גם את נציגי מועצת העתונות וועדת העורכים, וגם את נציגי הממשלה שיסבירו את הצעד הזה, ובחום הדיון תביע הוועדה את מסקנותיה.

ת. טובי:

אני תומך בהצעה שדון בנושא. אבל אנחנו יודעים שגם ועדת החוץ והבטחון רנה בו במקביל. מה סמכותנו שגם בענין זה?

היו"ר י. ארידור:

תקנון הכנסת קובע שענייני עתונות ומודיעין שייכים לתחום סמכויותיה של ועדת הפנים. כבר היו מצבים בכנסת שהסמכות החקיקתית נמצאת בוועדה אחת, ואילו הסמכות העניינית - בוועדה אחרת. כמו שענייני התחבורה נמצאים בתחום הסמכות של ועדת הכלכלה, ואילו החמיכה הכספית באגד - בידי ועדת הכספים.

ג. מואב:

אני הגשתי הצעה דחופה לסדר-היום בנושא זה במליאת הכנסת. החמור הוא שהממשלה הציעה את התיקון לחוק דיני עונשין בסעיף 23, בפרק הדין בריגול חמור, שהעונש על העבירה הוא 15 שנות מאסר. לכפיף את העתונות לחוק הזה באמצעות הצנזורה הצבאית - זהו דבר חמור ביותר. לצנזורה הצבאית יש כלים משלה לקבוע אם ידיעה פוגעת או אינה פוגעת בבטחון המדינה, והרחבת הכלים הצבאיים לצנזורה מדינית היא החמורה בענין זה. כי ע"כ אפשר לכלול למעשה במסגרת זו כל ידיעה הנוגעת לעניינים הדיפלומטיים של מדינת ישראל, ובפרט במצבנו המדיני הנוכחי. בפרט בארה"ב יהיה לנו קשה להסביר את הדבר, והרי עצם חמיכתה של ארה"ב במדינת ישראל נובעת מעובדת היותה של מדינת ישראל מדינה דמוקרטית. מכאן שאני סבור שחובתנו כל גוף ציבורי להילחם בכל תוקף בהצעה זו של המשפטים. יש אפשרות למנוע פרסום של ידיעות סודיות גם עכשיו, תוך הסכמה עם ועדת העורכים, ולא דווקא באמצעות חוק כמור כזה ובאמצעות הסעיף של ריגול, ובוודאי שלא באמצעות הצנזורה הצבאית. אני מציע אפוא שהוועדה תפנה לשר המשפטים בבקשה שיחזור בו מן הצו הזה, ובפרט שמבחינה מעשית קשה למנוע פרסום ידיעות, משום שהן מתפרסמות בלאו הכי בחו"ל ואח"כ מעתיקים אותן כאן. אני תומך אפוא בהצעת היו"ר בנדון.

ד. סורן:
עלינו להיות זהירים בכפילויות,
ואינני בטוח שאכן אנחנו צריכים
לדון בנושא בשעה שוועדת החוץ והבטחון דנה בו.

בכל ועדה של הכנסת מובעת מורת
רוח מהטלת הגבלות על חופש הביטוי. ברור שיש כאן קייס, אבל נראה לי
שכאן מדובר בעבירות שעניינן בעיות שמטפלת בהן ועדת החוץ והבטחון,
ולכן נראה לי שתהיה זו טעות וטעם לפגם בעיני הציבור שגם אנחנו
"נקפוץ" על הנושא. הייתי מציע אפוא ליו"ר לקבל חוות-דעת משפטית
בנדון. אם היו"ר איננו רוצה לפנות - אני מוכן לקבל על עצמי לבקש
את חוות הדעת המשפטית הזאת.

שנית, לפני שניכנס לדיון היה
רצוי שנקבל לעיון את התקנות המוצעות, וכדאי שנשמע דברי פתיחה מטעם
נציג הממשלה כדי שנדע בדיוק במה מדובר.

היו"ר י. ארידור:
ביום ששי נדון אפוא בענין,
ונזמין לדיון את שר המשפטים
שיפתח בדברי הסבר. כן נזמין את נציגי מועצת העתונות. חשוב שההזמנה
תהיה בשם הוועדה, ולא בשמי אני.

ח. טובי:
אני מציע לפני הדיון להודיע
לממשלה שאנו עומדים לדון, ולבקשה
שלא תפעיל את התקנות כל זמן שמתקיים הדיון בוועדת הפנים.

היו"ר י. ארידור:
אני מקבל את הצעת ח'כ טובי.

י. חמיר:
אין זו הפעם הראשונה שהממשלה
מנסה להעתיק נושאים מוועדות שיש
להן סמכות סטטוטורית לדון בהם אל ועדות שיותר נוח לממשלה שידונו
בנושא המסויים. ועדת הפנים צריכה להגיב על כך, משום שהחקרון אומר
במפורש שענייני העתונות שייכים לתחום הסמכויות של ועדת הפנים.

אני רק חולק על הכותרת שהציע
היו"ר. אני מתנגד לכותרת "צנזורה מדינית", ובמקום זה הייתי מציע
לדבר הל "הרחבת הצנזורה במדינת ישראל". יש לי השגות לגבי המושג
"צנזורה מדינית"; אינני בטוח שזוהי אותה צנזורה מדינית שלה
מתכוונים חברי כנסת אחרים.

היו"ר י. ארידור:
אני מקבל את ההצעה.

מחליטים: ביום ו' הקרוב תדון הוועדה בנושא "הרחבת
הצנזורה במדינת ישראל". לדיון יוזמן שר
המשפטים שיתבקש להשמיע דברי פתיחה, וכן
יוזמנו לדיון נציגי מועצת העתונות.
הוועדה תפנה לממשלה בבקשה שלא להפעיל את
הצו האמור עד לסיום דיוניה של ועדת הפנים.

2. הצעה לסדר-היום בענין סוג עצי האורן

א. אפרת:

מי שעובר בשער-הגיא נחלק בתופעה המדכאה של עשרות-אלפי עצי אורן מתים. זה ארבעים שנה אני חי בתוך יערות אורן, וניסיתי לבדוק את המצב בעומק הארץ, בסביבות הרי-אפרים וכו'. התופעה מתפשטת במהירות, ואין מושיע. לאחר בירור עם היערנים, עם פרופ' גינול ממכון וולקני ועוד, מסתבר שלאחר ויכוח של שנים רבות הגיעו למסקנה שלא מדובר כאן במחלה אלא זוהי תוצאה של צפיפות העצים, ודרוש דילול רב-משמעות, ולכן טוענים שאין תקציב. בהזדמנות זו אני רוצה להביע פליאה על דברי שר החקלאות בכנסת, שטען ש"איננו מבין בנושא הזה" ומשום כך גם הסכים להעבירו לוועדה, ולא טרח ללמוד אותו.

אני מציע אפוא שחברי ועדת הפנים ינסו מצידם ללמוד את הנושא, ויזמינו לדיון את פרופ' גינול, את מר נוח פלד, אחד הנוטעים העוסקים בנושא כבר עשרות שנים, ואולי עוד אנשים ממכון וולקני. אני רוצה עוד לציין שאני שמח על שהנושא הועבר לוועדת הפנים ולא לוועדת הכלכלה (שענייני יערות לכאורה מסורים לה), משום שוועדת הפנים רגישה יותר לבעיות של איכות החיים והסביבה. בעקבות הדיון אולי יימצאו גם האמצעים למנוע התפשטות הנגע, אולי ע"י הסלצה לקבוע דמי כניסה ליערות וכדומה. העובדה היא שבארץ נשעו 500 עצים לדונם, וכשהעץ מגיע לגיל 20-30 - פשוט חסרה לו שמש.

רציתי עוד להעיר שיש כיום כמה בחי-חרושת בארץ שמייצרים פורמאיקה. פורמאיקה זו מיוצרת כולה מעצי הארץ, מאותם עצים שמדללים וטוחנים. אפשר היה להגביר מאד את ייצור הפורמאיקה, וגם לייצא הרבה, אלא שאין ידע עובדות ולא תקציב מספיק לעבודת הדילול. השקעה בענין זה תביא אפוא גם להצלת היערות וגם להגברת תעשיית הפורמאיקה.

הינדל י. ארידור:

אני מודה לח'כ אפרת. אני מציע להעביר את הנושא לוועדת המשנה שהקמנו לעניינים של איכות הסביבה, בראשותו של ח'כ יוסף חמיר. רציתי רק להעיר שאשגרת הנושא לוועדת המשנה איננה אומרת שאיננו מייחסים לו חשיבות לב מספקת אלא להיפך; הגיע הזמן להקדיש יתר טיפול לנושאים של איכות החיים, וועדת המשנה אכן תספול בכך. אני מברך את ח'כ אפרת על היוזמה שבטל בהעלאת הנושא.

חמיר:

אני מצטרף לדברי ההערכה של הינדל על יזמת הפרט. לפני זמן מה קיימנו דיון בהשתתפות יערנים שונים, והם התפלאו לשמוע שהכנסת אכן מתעניינת ביערנות, ואף קיבלנו מכתב על כך. נפיץ את החומר בין חברי הוועדה, ואולי גם על ידי כך נחרום לקידום הנושא.

טורן:

גם אני מברך את ח'כ אפרת שיזם את העלאת הנושא בכנסת. הענף הזה בוועדת הפנים, העוסק באיכות הסביבה, כבר מתחיל להתבלט ולהיות מודגש בכנסת. לא מזמן ביקרנו באילות ולמדנו על הנעשה בשטח זה בארץ. הייתי מציע להזמין לוועדת המשנה גם את נציג אילות, וגם את מר שרון וייץ, האחראי על היערות מטעם הקרן-הקיימת.

חמיר:

הבוקר קיבלתי מכתב מאילות, המשרד לחקלאות, המרכז למחקר חקלאי, המרכז ליערנות - חתום ע"י ד"ר קרשן ובו מפנים את חשומת לבנו לשידור שהיה

י. תמיר:

ברדיו ב-17.1.76 על המחקר היערכי, והם מודיעים לנו שהיום, ה-20 בינואר, ייערך שידור חוזר בגל א' בשעה 20.05.

מחליטים: להעביר את ההצעה לטה"י של ח"כ אפרת לוועדת המשנה בראשותו של ח"כ י. תמיר.

3. הצעה לטה"י של ח"כ י. פרץ בענין התמוטטות השירותים החיוניים ברשויות המקומיות

היו"ר י. ארידור:

כיוון שח"כ פרץ לא הגיע לישיבה, וכיוון שוועדת הפנים כבר דנה למעשה בנושא זה בעקבות הצעות לטה"י של ח"כ בארי ואפרת, והנושא הועבר לוועדת משנה בראשותו של ח"כ בארי - אני מציע שלא נדון בנושא במליאת הוועדה אלא נבקש מוועדת המשנה שבמסקנותיה תתייחס גם להצעה זו של ח"כ פרץ.

מחליטים: להעביר את הנושא לוועדת המשנה בראשותו של ח"כ י. בארי.

4. שונות

י. תמיר:

אני רוצה לדווח על ביקור שערכנו, ח"כ זכין, ורדיגר ואנוכי, לפני ימים אחדים בצפת, באחד הבניה של חברת נחל-נובע-מקור-חכמה. דיברנו שם עם כל הנוגעים בדבר, כולל המתכננים והבונים וכו'. מצאנו שהמלצות ועדת הפנים שנחקבלו בנושא זה לפני כחצי-שנה על דעת כל חברי הוועדה מטורפות בשטח על כל צעד ושעל. אני מניח שהנושא יועלה כאן בקרוב שוב ע"י ח"כ זכין.

ועכשיו הודעה אישית: לביקור זה יצאנו בשעה שש בבוקר, וחזרנו בערב - יום שלם של נסיעה. לפני זמן מה ערכנו ביקור דומה בכפר סמרה. גם לשם יצאנו בשש-וחצי בבוקר, וחזרנו מאוחר בערב. אלא שסיורים אלה אינם נחשבים כ"ישיבה" בכנסת לצורך חילום אש"ל, ואני מוחה על כך.

ד. סורן:

סיורים של הוועדה נחשבים כ"ישיבה". לא כן סיורים של ועדות-משנה. צריך פשוט לפעול לליגליזציה של סיורי ועדות משנה.

היו"ר י. ארידור:

נפנה בענין זה ליו"ר הכנסת. עכ"פ, אני מודה לח"כ תמיר גם על הביקור וגם על העלאת העניין.

ד. סורן:

לפני כשנה-וחצי דנו בוועדת הפנים על חוק האתרים הלאומיים. מאז ועד היום לא הכריז שר הפנים על אף אתר לאומי אחד. אני בטוח שאילו הוכרזה צפת העתיקה כאתר לאומי - העניין שם לא היה מתעורר כלל. אני מבקש אפוא לפנות לשר ולשאול בנוון, ולדרוש שאכן יתחילו להכריז על אתרים לאומיים.

אעשה זאת.

היו"ר י. ארידור:

5. הצעה לסה"י בענין החרת חניה על מדרכות בתל-אביב

היו"ר י. ארידור:
פניתי לשר החכורה במכתב בו הפניתי את השומת לבו לסתירה שבין הודעות נציגי משרד החכורה בענין מספר המכוניות שיוותרו לחניה במסגרת הניסוי. עוזרו של השר דיבר על 200 מקומות חניה שיוותרו על מדרכות במסגרת הניסוי. בפגישה בה השתתפו ראשי המשרד - המפקח על התעבורה, היועץ המשפטי וכו' - לא הוזכר כל מספר. בתשובה ענה לי שר החכורה שאכן קיימת החלטה לקיים את הניסוי בהיקף של 200 מקומות.

סיימנו בענין זה את הבירור, והיום עלינו רק להצביע, להחליט אם אנו מאמצים את הניסוי של החרת חניית 200 מכוניות על מדרכות, או לא.

ח. טובי: לכמה זמן הניסוי?

היו"ר י. ארידור: נדמה לי לחצי-שנה או שנה.

ד. קורן: אני חומך בהצעה לאמץ את הניסוי. אני נאלץ עתה לעזוב את הישיבה, ואבקש לצרף את קולי במנין הקולות המומכים בניסוי.

ב. מואב: אני מבקש שגם מחייבי הניסוי וגם שולליו יזהירו מפני הסכנה של הרחבת הניסוי והשלכותיו. אני עצמי מתנגד עקרונית לניסוי. ומכל מקום, בכל החלטה שתתקבל אני מבקש לפרט גם את נימוקי המיעוט.

המ"ר: אחרי שיקול, הרהור והתחשבות בעובדה שזהו ניסיון - אני מבקש להביע התנגדות עקרונית לכל ניסיון של החרת חניית רכב על מדרכות, ניסוי או לא ניסוי. אני חושב שאנחנו הולכים לקראת חנק של ת"א וגוש דן עד כדי כך שאנשים לא יוכלו לחיות שם. כבר היום 60% מזיהום האויר הם תוצאה של זיהום מכלי-רכב, ובפרט בת"א, ששם יש שטוש תחומין חמור בין איזורי מגורים ואיזורי מסחר ותעשייה. אינני מכיר אף מקום בעולם שבו מרשים להחנות כל רכב על מדרכות. לכל היותר מותרת חניה בשדרות, בין העצים, או לפעמים החניית שני תגלגלים הקדמיים בלבד. חניה על מדרכה פשוטו כמשמעו, במקום על הכביש - דבר כזה עוד לא שמעתי. ומי שמדבר על החרת חניה של 200 מכוניות בלבד צריך לדעת שהוא פותח למעשה היתר להחניית מכוניות על מדרכות בעיר כולה. זוהי תופעה איומה, אקולוגית ובטחונית גם יחד, ומה גם ששום דבר לא יפתר עי"כ. הפתרון היחידי הוא הוצאת רכב מיותר ממרכזי הערים, והעדפת הרכב הציבורי.
אי-לכך אני מתנגד עקרונית להצעה, וגם עמדתי חידחה - אגיש הצעת מיעוט.

היו"ר י. ארידור: הנושא לא הועבר אלינו ע"י הכנסת, ומשום כך לא נניח מסקנות על שולחן הכנסת, ואין מקום להצעות רוב ומיעוט. נוכל רק לפרסם את דעת הוועדה בענין זה, כולל מה שמבור הרוב ומה שמבור המיעוט.

א. גיבלבר:

אני ראיתי את הנסיון ברחוב פרוג בת"א, סמוך לחיאטרון הקאמרי. אמנם, הבניה היא על חצי המדרכה בלבד, אבל זהו מטרו עצום להולכי-הרגל שמחקשים להגיע לביתם. הדבר מזהם את המדרכות וחונק את העיר, וגם אני סבור שלא יפתור את הבעיה העיקרית. מכאן שגם אני תומך בהצעה שנביע דעה שלילית על התרת החניית מכוניות על המדרכות, מבלי לפרט בניסוי או לא ניסוי. ואם כבר הוחל בניסוי - אני מציע שלא לחדש אותו בתום התקופה.

א. אבוחצירא:

אני מבין שרוב החברים מתנגדים לעצם הרעיון של החניית מכוניות על המדרכות, מבלי להתייחס לניסוי עצמו. הבעיה היא שאם אנו מתנגדים להצעה כלשהו - אנחנו חייבים להציע אלטרנטיבה. ועובדה שיש בעיה חמורה של חניה בת"א. אני יודע שגם בעיר שלי, שאיננה ת"א ויש בה מגרשי חניה עצומים באיזורי המגורים, גם שם יש כבר בעיה איומה של צפיפות. וגם אם יש אפשרות טכנית של פתרון אחר במקומות מסויימים - ההשקעה הכרוכה בכך היא כה עצומה שאיננה מעשית. אנחנו צריכים אפוא לחשוב מה אנו מוכנים להציע כאלטרנטיבה לאיסור החניה על המדרכות.

י. תמיר:

אמרת: צמצום מספר כלי הרכב הפרטיים במרכזי הערים, והעדפת התחבורה הציבורית.

הינ'ר י. ארידור:

דעתי היא שצריך לחייב את הניסוי, מבלי לקבוע עכשיו מסקנות סופיות. אלא שאני מבין שדעת רוב חברי הוועדה היא לשלול את ההצעה. נסכם אפוא שוועדת הפנים מביעה את דעתה שאין תועלת ולא פתרון בהתרת חניה על מדרכות בת"א, והיזכר אף עלול להביא נזק. החלטת הוועדה תפורסם ותועבר לידיעת משרד התחבורה ועיריית ת"א. בצד ההחלטה הזאת אפשר להגיד שהמיעוט בוועדה הביע תמיכה בניסוי.

מחליטים:

ועדת הפנים מביעה את דעתה שאין תועלת ולא פתרון בהתרת חניה על המדרכות בת"א, והדבר אף עלול להביא נזק. החלטת הוועדה תפורסם ותועבר לידיעת משרד התחבורה ועיריית ת"א. בצד ההחלטה הזאת תפורסם גם דעת המיעוט בוועדה, התומך בניסוי.

6. הצעת ח'כ ש. תמיר בענין פגיעה בזכויות האזרח ע"י פרסום מידע מחקירות המשטרה

הינ'ר י. ארידור:

נחבקשתי להכין טיוטה של מסקנות, לאחר שוועדת המשנה סיימה את דיוניה. הצעת המסקנות מונחת לפניכם לאישור.

א. גיבלבר:

בסעיף 2 של המסקנות, האם לא כדאי להזכיר דוגמאות?

הינ'ר י. ארידור:

הדוגמאות מרובות, ולא הייתי מציע להיכנס לפרטים.

י. תמיר:

לסעיף 5 של ההצעה: נראה לי שלא נעשה את עבודתנו אם לא נתייחס גם לעתונות. לא די לפנות למשטרה. אמר לי יו"ר מועצת העתונות שהטלביזיה למעשה גורמת לעתונות להתחרות בה בגילויים ופרסומים - הכל למען החדשות. אדם יכול ליפול קרבן-חינם לפרסומים בעתונות, שלא לדבר על הנזק לעבודת המשטרה, ובלבד שיגלו את החדשות. בענין זה הרדיו והטלביזיה - שהם רשות ממלכתית - מתנהגות לדעתי בהפקרות גמורה. אני מציע אפוא להשלים את סעיף 5, או להוסיף סעיף 6 למסקנות, בדברי פניה לעתונות ולכלי התקשורת בכתב ובע"פ, בדבר האחריות הציבורית, ולדרוש מהם לנהוג בריסון ובהתאפקות לגבי מידע שעלול לגרום עוול לחקירה או לאנשים חפים מפשע.

אני מקבל את הצעת ח'כ תמיר.

היו"ר י. ארידור:

מחליטים: לאשר מסקנות כולקמן:-

רקע: הרקע להצעה הוא פרסומים בעתונות על מהלך החקירות המשטרתיות בענין שחיתות במשרד הבטחון ובענין רצח רחל הלר ז"ל. פרסומים אלה כללו פרטים מרובים על חקירת המשטרה בעניינים אלה, בטרם נסתיימה החקירה ולפני שהוגש כתב אישום לבית-משפט.

מסקנות והמלצות:

1. הוועדה סבורה שפרסומים נרחבים על עבודת המשטרה בחקירות פליליות עלולים גם לחבל בעבודה התקינה של המשטרה וגם לפגוע באנשים אשר חפותם מכל פשע עשויה להתברר עוד לפני סיום החקירה.
2. הוועדה סבורה שאכן היתה מידה מוגזמת של פרסום פרטים חסויים מחקירות המשטרה בנושאים שונים, וזאת עוד לפני שהענין הגיע בצורה כלשהי לבית משפט.
3. הוועדה קיבלה מידע בדבר ההוראות הפנימיות הקיימות במשטרה בדבר איסור פרסום, והיא קובעת כי הפרסומים הנ"ל חרגו מהוראות אלה.
4. הוועדה רשמה לפניה את הודעת נציג המשטרה כי המשטרה מתחיימת בחומרה לכל מקרה של פרסומים המנוגדים לכללים הקבועים במשטרה, וכי המשטרה לא הצליחה לגלות עקבות המפרסמים.
5. הוועדה פונה למשטרה להקפיד כי פרסומים מטעמה ייעשו אך ורק בדרך רשמית, תוך ציון המקור האחראי לפרסום, וכי פרסומים אלה לא יכללו פרטים שיש בהם כדי לגרום נזק לחקירה או עוול לנחקר.
6. הוועדה פונות לכלי התקשורת בכתב ובעל-פה ומעמידה אותם על האחריות הציבורית, ודרושת מהם לנהוג בריסון ובהתאפקות לגבי מידע שעלול לגרום עוול לחקירה או לאנשים חפים מפשע.

א. גיבלבר:
בסיום הישיבה הייתי מבקש מן היו"ר להעתיק את מועד התחלת הישיבות של ועדת הפנים בימי ג' מ-08.30 ל-09.00, משום שחברים מתקשים להגיע בזמן מתל-אביב, והיו"ר איננו נוהג לחכות למאחרים.

היו"ר י. ארידור:
כל השנים נהוג שישיבותיה של ועדת הפנים נפתחות בימי ג' בשעה 08.30. אם תהיה במקרה מסויים פניה ספציפית של חבר ועדה לדחות נושא מסויים לשעה מאוחרת יותר בהמשך הישיבה - לא תהיה לכך התנגדות.

(הישיבה נבעלה ב-09.40)